

ÅRSRINGAR

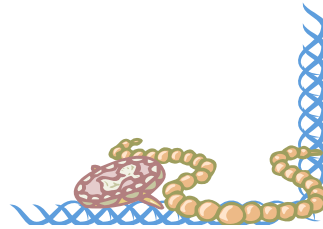
Lyriskt meditativ:

I rimfrost lämnade lövet grenen
och föll trevande mot marken.
Gjorde revor i skör spindelväv.
Regndroppen förlorade fästet,
dalade och fuktade jordbädden.

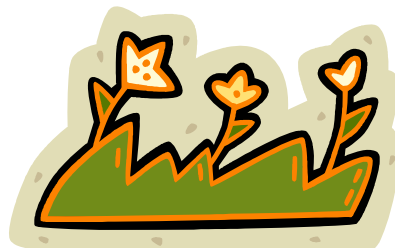

Under snöpudrad mantel vaggades
naturen till ro av isvindens hand,
för att väckas av vårsolens värme.
Sömndruckna svällande knoppar
brister och sprider sin pollensky.

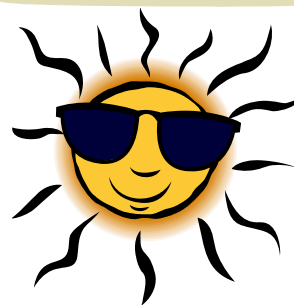
Även Skapelsens krona fäller med
en suck sina blad och får revor i
minnets bildväv. Bara pärlorna i
dess kant har kvar sin lyster av
ljuva minnen från mödans tid.

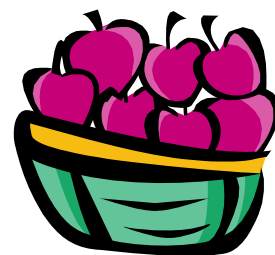
Den förunderliga våren återkom,
och Tussilago Farfara lyser mot
förvånade anleten och bekräftar
savens inneboende sprängkraft.
Ljuset är tillbaka, och skapelsen livas.

Sommarsolens värme öppnar
kalkarna på längtans blomster
för honungsdagg och humlesurr.
Fjärilsvingens sus i morgonväkten
tonar ljudlöst bort mot horisonten.

Vårsådd, sommarregn och höstens
skördar förgyller årets alla skiften.
Oförskyld den nåd som länkar
samman tidens skiftesrika lopp
med våra förutbestämda öden.

Göte Ingelman 1972